

1. Na nároží v modrošedém stínu akátů
stojí příkrá stěna plná pestrých plakátů.
Vypadá jak pohozená stará paleta,
As Cmi D7 G7
na které jsou rozmíchány barvy od léta.

Lepič lepí plakát nový,
plakát bílý s dvěma slovy:
Dnes naposled.

Cirkus Kludský veřejnosti na vědomost dal,
že už končí v tomhle městě, že pojede dál.
A ten lepič na nároží, který láká tu
As Cmi D7 G
kolemjdoucí jako mouchy na lep plakátů.

Svoji bolest nevysloví,
vylepí ji dvěma slovy:
Dnes naposled.

2. Tvoje láska k slečně Kludské, milý lepiči,
ta je marná, ta je vratká, ta je jepičí.
Slečně Kludské na tvé lásce málo záleží.
Zítřka bude pro jiného jezdit v manéži.

Každý večer skrze kukr
bral's jí z dlaní sladký cukr.
Dnes naposled.

Až vyjede naposledy večer z manéže
až odevzdá podkonímu bílé otěže,
C7 F Fmi
až si smyje bílou šminku, schová bílý bič,
zamkne bílou maringotku na stříbrný klíč.

Pod oknem se někdo schová,
bude šeptat jen dvě slova:
Dnes naposled.

3. Na nároží v modrošedém stínu akátů
už se nikdo nezastaví u těch plakátů.
Lepič zmizel beze stopy, barvy léta s ním.
Z plakátů rve cáry vítr s deštěm podzimním.

Jen ten jeden je jak nový,
plakát bílý s dvěma slovy:
Dnes naposled.